

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 26 жовтня 1985 року

№ 130 (3637).

Ціна 2 коп.

МАШИНОБУДІВНИКИ ЗА ВАМИ — ВИРІШАЛЬНЕ СЛОВО В ТЕХНІЧНОМУ ПЕРЕОЗБРОЄННІ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА! ШВИДШЕ СТВОРЮЙТЕ ВИСОКОПРОДУКТИВНІ МАШИНИ І УСТАТКУВАННЯ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 68-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

Член комітету комсомолу Новомиргородського харчокомбінату районного споживчого товариства Антоніна НІКОЛАСОВА щиро захоплена у свою професію кондитера. Постійно перевищуючи планові завдання, вона в першу чергу дбає про якість продукції.

Фото С. ФЕНЕНКА.

КУКУРУДЗІ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

Справилися достроково

— Нинішнього року, — розповідає секретар комсомольської організації колгоспу Григорій Брусник, — ми вирішили створити комсомольсько-молодіжний колектив механізаторів. До колективу ввійшли найсумлінніші, найдисциплінованіші комсомольці. Адже вирощувати врожай — справа серйозна. Очолив комсомольський колектив механізаторів молодий комуніст Володимир Бондаренко. Не один рік працює він у колгоспні механізатором. І завжди подає приклад в роботі не тільки молоді, а й іншим трудівникам поля. Бо любить свою роботу. Знає у колгоспі — він не підведе.

Час показав, що створення комсомольсько-молодіжного колективу себе повністю виправдало. Хлопці успішно справилися із збиранням соняшнику, цукро-

вих буряків, зернової кукурудзи.

Зернова кукурудза в колгоспі займала 433 гектари. І на всій площі її збирали члени комсомольсько-молодіжного колективу. Молоді хлібороби щодня забезпечували високі темпи, відмінну якість і чіткий маневр на кукурудзяному полі. З перевищенням денних норм трудилися Микола Паливода, Василь Баркар, Микола Колясенко. Щодня кожен з них збирав качанисту на 8—10 гектарах при денній нормі 6,1 гектара. На агрегаті Миколи Паливоди протягом усього періоду збирання майорів червоний прапорець. Микола неодноразово ставав переможцем соціалістичного змагання серед молодих механізаторів господарства.

Ударно потрудилися і Віктор Левчик. Працюючи на комбайні «Нива» з пристав-

кою ППК-4, Віктор щодня майже вдвічі перевищував доведені завдання. Основний секрет його успіху — знання техніки. Намагаючись добитися максимальної продуктивності на своєму агрегаті, він старався якнайкраще вивчити машину.

Знання агротехніки, вимог індустріальної технології дозволили хлопцям всі роботи виконувати високоякісно. Допоміг тут і бригадний підряд, за яким працюють молоді хлібороби.

Чіткому, безперебійному ритму на збиранні кукурудзи сприяла і злагоджена робота механізаторів та водіїв на перевезенні подрібнених стебел і качанів. Швидко, без втрат тут працювали механізатори Олександр Недостоев, водії Микола Олійник, Леонід Куроп'ятник, Анатолій Лукашик, Анатолій Пушкар. А приклад молоді в роботі подавав комуніст, досвідчений водій Микола Іванович Кодацький.

О. РІЗНИЧЕНКО,
Колгосп імені Карла Маркса,
Кіровоградський район.

Ліси Мк
Виступи Мк

«Осіnnий комплекс — у загоні?»

Так називається критичний матеріал, опублікований у «Молодому комуністі» 1 жовтня ц. р., в якому йшлося про незадовільні темпи осінньо-польових робіт в Олександрівському районі. Редакція отримала відповідь від начальника районного управління сільськогосподарства П. Ю. БОНДАРЯ:

«Факти, викладені у кореспонденції, дійсно мали місце. Викито заходів для лінійного відставання, допущеного на збиранні пізніх

культур. Зокрема, збирання качанистої плануємо закінчити до 20 жовтня».

ВІД РЕДАКЦІЇ. Учора ми поїзналися в обласному управлінні сільськогосподарства про хід осінньо-польового комплексу в Олександрівському районі. Зібрано цукровий буряк, але в кагатах на полі його залишилось 13,3 тисяч тонн — це найбільше з усіх районів області. Не порадувала і врожайність цукрового та кормового буряка: усього по 172 центнери з гектара. Це один з найгірших показників на Кіровоградщині.

Що ж стосується збирання кукурудзи, то, здається, в Олександрівському районі надто переосілилися свої можливості. 20 жовтня вже давно минуло, а неопораними залишаються 700 гектарів качанистої.

Дивус, коли відповідальні працівники беруться за перотільки заради формальної відписки, реально не зваживши можливості виконання наміченого.

ЗУСТРІЧ У ШКОЛІ

Днями у Новостародубській середній школі Петрівського району відбулася зустріч журналістів з учнями та вчителями. Завідуюча відділом морально-естетичного виховання редакції газети «Молодий комуніст» Ніна Даниленко та кореспондент відділу учнівської та студентської молоді Олена Анохіна познайомили учасників зустрічі з роботою обласної молодіжки, розповіли про тих, хто трудиться над її створенням, поділилися планами на 1986 рік. Присутні мали змогу взяти активну участь у плануванні газети на наступний рік. Їхні побажання будуть обов'язково враховані.

Вигідність підсобного господарства. У цьому ще не так давно доводилося переконувати адміністрації деяких підприємств. Нині аграрні цехи відіграють важливу роль в забезпеченні трудящих м'ясом. І не дарма за останні два роки кількість підсобних господарств області збільшилась в півтора рази, зросла їх віддача.

Про те, як працює підсобне господарство чавуноливарного заводу, про невирішені проблеми наш кореспондент А. БЕЗТАКА попросив розповісти заступника директора по кадрах і побуту Валентина Леонідовича ДЕРЕВ'ЯНКА.

АГРАРНИМ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

ЦЕХАМ—ЗЕЛЕНЕ СВІТЛО

БІЛЬШЕ двох років існує підсобне господарство. Минулого року виробили 610 центнерів м'яса в живій вазі. Цього ж року, впевнений, вийдемо на цифру 950. Таким чином, щорічно забезпечуємо не менше 22—30 кілограмів м'яса на кожного працівника заводу.

За підсумками роботи підсобних господарств минулого року ми зайняли друге місце по Міністерству машинобудування для тваринництва і кормовиробництва, якому підпорядковані, а також нагороджені дипломом ВЦРПС.

Резерви і можливості підвищення віддачі тваринних колективів бачить, і вже в майбутньому планує добитися виробництва 35—40 кілограмів м'яса на кожного працівника підприємства.

У трьох стареньких приміщеннях утримуємо 400 голів свиней, 300 — овець і 200 — великої рогатої худоби...

КОР.: Мабуть, наявність такої бази створює труднощі?

В. Л. ДЕРЕВ'ЯНКО: Ще й які! Старі нетипові приміщення створюють серйозні перепони на шляху механізації ручних процесів, а звідси — на досягнення високих шодобових приростів живої ваги тварин. Почали будівництво типового тваринницького комплексу на 1000 голів. Але спорудження «тисячника», як ми його називали, на жаль, затягується. Причому тут кілька. В основному вони об'єктивного характеру. Вводимо нові виробничі потужності, у селищі Новому зводимо 120-квартирний житловий будинок, поліклініку. Не вистачає людських ресурсів, трапляються перебої з поставками будматеріалів. Самокритично визнаю: не розраховували ми своїх можливостей, у коловороті будівельних справ не завжди правильно орієнтуємось, розставляючи на об'єкті людей і техніку.

До будівництва «тисячника», як правило, залучаємо ремонтно-будівельний цех. Цей цех його очолює колишній комсомольський ватажок підприємства Сергій Гетьман. Вірю, що досвід роботи з людьми допоможе Сергієві підвищити темпи робіт, які, звісно, нас не задовольняють.

КОР.: А як з матеріально-технічним забезпеченням підсобного господарства?

В. Л. ДЕРЕВ'ЯНКО: У підсобному господарстві є трактори ДТ-75, Т-75 і ЮМЗ-6, комбайни КСК-100, СК-5 та СК-6. Є дробарка для приготування кормів. Отримали і скоро запустимо в роботу АВМ-0,65 — машину для приготування трав'яного борошна і гранул.

І тут, щоправда, не обходиться без проблем. Не в повній мірі забезпечені плугами, культиваторами. І якщо вже доводиться говорити про родючість земельних угідь (а в нас 370 гектарів орної землі), то не завадило б повністю вирішити проблему з доставкою гербіцидів, азійної води, мінеральних добрив.

КОР.: Валентине Леонідовичу, нині широкого поширення набувають догори підприємств і колгоспів. Слухаючи про ваші проблеми, мені подумалося: а чи не варто і вам укласти договір про співдружність, згідно з яким колгосп організує на своїй базі ваше підприємство або ж візьме на себе основний тягар усіх необхідних робіт? Колгосп зможе повністю забезпечити ваші ферми кормами, організує зооветеринарне обслуговування...

В. Л. ДЕРЕВ'ЯНКО: Звичайно, ми знаємо про таку форму співробітництва колгоспів та підприємств, але й досі не підшукали собі надійного партнера. Останній претендент на двосторонній договір — колгосп імені Леніна Устінівського району. Ми запропонували правильну свої послуги: можемо обладнати типову ремонтну майстерню з сучасним устаткуванням. Чекаємо остаточної відповіді керівництва колгоспу.

Звісно, підшукавши собі партнера, ми вирішимо чи не всі основні проблеми підсобного господарства. А поки що треба дбати про підвищення ефективності того, що маємо...

КОМЕНТАР

начальника відділу товарообороту і побутового обслуговування населення планової комісії обласного комітету

С. Г. ЗАГАЛЬСЬКОЇ:

Підсобні господарства підприємств — це реальна можливість поліпшення харчування в робітничих і селянських родинах, зниження його вартості, забезпечення ро-

бітників і службовців свіжими продуктами через заводську мережу підприємств громадського харчування. Цю думку підтверджує той факт, що в області постійно зростає віддача аграрних цехів. 44 500 центнерів м'яса — на такий показник вийшли підсобні за підприємствами минулорічного господарювання. Це на 36 процентів більше, ніж мали у 1983 році. Нині від підсобних господарств області планується отримати 76 765 центнерів м'яса.

Стабільно працюють аграрні цехи об'єднання «Кіровоградхлібопром», обласного управління харчової промисловості, Олександрівського електромеханічного заводу, Завалівського графітового комбінату Гайворонського району.

У той же час багато підсобних господарств не дають належної віддачі. В основному це пов'язано з тим, що ряд керівників підприємств до розвитку аграрних цехів ставляться як до другорядної справи. Це стосується об'єднання молочної промисловості, комбінату «Кіровоградхлібопром», тресту «Кіровоградхлібопром», Світловодського заводу чистих металів, Олександрівського ремонтно-механічного заводу Укрремтресту та деяких інших.

Окремо хочу сказати про ті підприємства, керівники яких зайняли позицію вичікування. І досі не створили підсобні господарства в об'єднаннях «Кіровоградхлібопром», «Дніпроенергобудпром», на олександрівських заводах «Автоштамп» і підійомно-транспортного устаткування. Світловодський і Знам'янський меблевих фабриках.

Ще багато нарікань на нестачу кормів. Умілі господарники вже давно визначили і сповна використовують джерела їх отримання — харчові відходи, відходи промислової переробки сільгосппродукції, заготівля сіна з різнотрав'я у лісосмугах та неугіддях з подальшою переробкою його на трав'яне борошно і обміню на комбікорм. Вирощування кормових культур на договірних умовах у колгоспах та радгоспах.

Отож, підсобні господарства — важливе джерело збільшення харчових продуктів для робітничих і селянських родинах. Це пов'язано з часом, досвідом роботи кращих господарників на підприємствах.

ЗВІТИ... ДЛЯ ЗВІТІВ?

Новомиргородський район одним з перших в області завершив проведення звітно-виборної кампанії в комсомольських групах і організаціях з правами первинних. Витримані усі якісні показники комсомольських активістів. Але давайте піднімо завісу чисто зовнішнього благополуччя.

У прийнятій постанові про проведення звітно-виборної кампанії в районі бюро райкому комсомолу зобов'язало комітети комсомолу первинних прохід звітів і виборів інформувати... обком ЛКСМУ(?). Як же так вийшло? Азори постанови, не довага думаючи, з незначними скороченнями переписали слово в слово постанову бюро обкому комсомолу.

Виконуючи заходи з організаційно-політичного забезпечення звітно-виборної кампанії, райком комсомолу повинен був провести навчання комсомольського активу з питань підготовки і проведення головних зборів. Таке навчання було проведено тільки із секретарями комітетів комсомолу, явка яких, до речі, була

забезпечена тільки на дві третини. Про якість цього навчання говорять такі факти: то обрали групкомсоргом не того, кого реко-

РАЙКОМ
КОМСОМОЛУ:

СТИЛЬ РОБОТИ

мендував райком, то одна й та ж людина одночасно була обрана і групкомсоргом і секретарем відділкової комсомольської організації (останнє трапилося у відділку № 1 колгоспу імені Куйбишева). І тоді завог райкому Анастасій Стоян власноручно вніс зміни в інформацію, представлену в райком, аби вийти на якісні показники.

Крім цього, райком іде на, м'яко кажучи, пряме перекручення результатів звітів і виборів. В інфор-

мації про підсумки зборів у відділку № 1 колгоспу імені Чкалова говориться, що обраний ватажок Спілки Сергій Бойко має вищу освіту. Насправді ж у Сергія — середня спеціальна, але, як видно, райком не вбачає у цьому великої різниці.

Надто позерково райком підбив підсумки і звітно-виборної кампанії в групах. Увесь аналіз недоліків у доповідній записці звівся до такого (цитую): «...У таких організаціях, як колгоспи «Жовтень», «Україна», АТП-10040, шахта «Новомиргородська» збори пройшли на низькому рівні, зривалися дати їх проведення». А де ж принципова оцінка діяльності секретарів комсомольських організацій, які безпосередньо в цьому винні? У чорновому варіанті (іншого не було) прийнятої постанови, не підписаної, до речі, секретарем райкому комсомолу, усі п'ять пунктів не несуть ніякого навантаження і практично не сприяють піднесенню рівня проведення звітно-виборної кампанії.

Ще факти. 16 із 61 обраного групкомсорга не стр-

ять... на комсомольському обліку (в тому числі і 13 молодих комуністів). Чотири комсомолки, які очолювали групи, — дитсадок колгоспу імені Чкалова (С. Піддубна), МТФ № 3 колгоспу імені Леніна (Г. Забродська), МТФ № 1 колгоспу імені Шевченка (О. Багмет), свиноферма № 1 колгоспу імені Шевченка (Н. Гальченко) — не обміняли комсомольські документи у зв'язку із зміною прізвищ. П'ять новообраних секретарів комсомольських організацій з правами первинних також не стали на комсомольський облік. А молодий комуніст Тамара Егоян уже вдруге обирається комсомольським ватажком відділка № 1 колгоспу імені Компанієць, але на облік так і не може стати. Тамару перевершив хіба що В. Поперечний, третьокурник Новомиргородського зоозеттехнікуму, який більш, як за два роки так і не став на облік. А в нинішньому році він очолює комсомольську організацію навчальної групи.

Дивно, але у другій групі четвертого, випускного курсу того ж таки зоозеттехнікуму комсомольський актив і досі не знає, як правильно вести збори. Галині Штанько, голові

зборів, на допоміг і папірець з порядком ведення зборів. Неважко уявити, як тут проходять рядові збори. Бо звітно-виборні пройшли мляво і безініціативно, виступили лише чотири члени комсомольського бюро.

Що й казати, непогано підготував звітну доповідь секретар комітету комсомолу колгоспу імені Чкалова Микола Холодов. Були в ній і критика, і самокритика, і конкретні завдання, які стоять перед спілчанами, комсомольським активом. Та з 48 присутніх комсомольців обговорювати доповідь виявили бажання тільки троє. Фактично, розмови не аїшло.

Безперечно, в наявності наведених вище фактів в першу чергу винен райком комсомолу. Хоча тут є своє «але»... Справа в тому, що для нинішнього складу відділу комсомольських організацій цього річні звіти і вибори — перші. Отож, думається, уроки гіркого досвіду надалі будуть враховані.

В. ПЕТРЕНКО,
завідуючий сектором
підготовки, перепідготовки і обліку комсомольських кадрів та активу обкому ЛКСМУ України.

РЕПОРТЕР

«УЧИТЕЛЬ
ТИМОФІЙ
ШАШЛО» —

документальну кінострічку під такою назвою переглянули жителі села Куцеволівки Онуфріївського району. Це вже наприкінці тематичного вечора — уроку мужності, на якому був присутній їх прославлений земляк Герой Радянського Союзу Т. М. Шашло. У вересні 1941 року в районі села Штепівки, що на Сумщині, він повів свій танк на ворожі позиції і знищив 6 гармат.

Тимофій Максимович згадав, як став сільським учителем, директором школи, як по війні працював над книгами «Батько і син», «Дорожче за життя», «Алмази шліфують». Прославлений танкіст і тепер на передньому краї — працюючи в Київському педагогічному інституті імені Горького, він багато зусиль докладає у справі підготовки освітян, проводить значну роботу по військово-патріотичному вихованню молоді.

Квіти вручали двома шанованим людям — Т. М. Шашлу та його сестрі Марії Максимівні Саниці — вчительці-пенсіонерці, яка допомогла місцевим краєзнавцям, червоним слідопитам зібрати численні матеріали про подвиг свого брата.

**ВІРА, НАДІЯ,
ЛЮБОВ...**

Ці жіночі імена митепер називаємо першими. А от, наприклад, про такі, як Секрета, Горпина, Домнікія деякі школярі й не знають. І ось в Грушківській СШ Ульянівського району вирішили прозести тематичний вечір «Що означає твоє ім'я». Одряду ж, як епіграф, прозвучали слова Расула Гамзатова: «Немає нагороди більшої, ніж ім'я». А потім — В. О. Сухомлинського: «Мова, слово — то найтонший різець, здатний доторкнути до найпоштовхливіших куточків людського серця...».

Старшокласники взяли участь у мовних іграх, рахували, яких імен найбільше в їхньому класі, школі.

Й наступного дня на перервах продовжувались ті ігри. Юнаки та дівчата називали імена своїх односельців: Івана Драчука — секретаря першого комсомольського осередку, воїна-танкіста, колишнього голову колгоспу, Логвина Червонія — Героя Радянського Союзу, командира дивізії, Дмитра Яремчука — Героя Радянського Союзу, танкіста, Григорія Мельника — партизанського командира, Катерину Грабчук — комсомолку, кращу молодшу доярку району, Гордія Животовського, одного з перших механізаторів села, ім'я якого названо найбільш урожайне поле колгоспу імені Шевченка.

«Дорогі нам імена. Дорого тобі ім'я. Віра, Надія, Любов... Не запламуй честі свого імені!» — ці слова тепер часто згадуються в кожному класі десятиріччя.

Наш кор.

Стежками

Щороку зі стін Дмитрівського СПТУ виходять більше ста спеціалістів лісноробського напрямку. Чого я сказав «напряму», тому, що крім механізаторів широкого профілю в училищі готують організаторів зеленого господарства та бджільництва.

Училище виникло на базі сільськогосподарського технікуму, колектив намагався зберегти і примножити кращі традиції своїх попередників. Мову хоча повести про військово-патріотичний клуб «Іскровець», робота якого розгорнулася з 1978 року. Його ініціаторами стали викладачі М. М. Чонний, О. Л. Юхимчук, Ю. М. Меркотан та заступник директора з політико-виховної роботи А. І. Пашковський. Ці люди відмінні знавці історії рідного краю, мають смак до творчої пошуку, здібні організатори молоді.

Спочатку зі своїми вихованцями викладачі розширили і доповнили експозиції матеріалів для класно-музей імені В. І. Леніна, яка згодом стала бойовим штабом комсомольського пошуку матеріалів про бойців і партизанів, що боролись за визволення рідної землі в роки Великої Вітчизняної війни.

Кіровоградцям відомо, що весною і літку 1943 року на території Знам'янщини, зокрема з Чорному лісі, діяло кілька мобільних партизанських загонів, таких, як імені Ворошилова, імені Щорса, імені Дзержинського та «За Батьківщину». Їх очолювали офіцери-фронтовики. Про один із них, «За Батьківщину», який очолював Федорович Присяжнюк, і почали збирати документальні підтвердження краєзнавці училища.

Через земляків, учасників Великої Вітчизняної війни А. І. Коваленко і В. В. Вихристу удалось зібрати і відновити списки жителів села 40-х років. Почали давати запити — і ось перший успіх: з Олександрії на лист відгукнулася зв'язкова загону І. Присяжнюка Тетяна Держицька. Вона

надіслала свою фотографію, і розповіла, що знала про подальшу долю своїх бойових побратимів. Вона порадила зв'язатися з підпільником, колишнім

партизанської

в'язнем табору Бухенвальд Федором Плотніром, що нині мешкає в Новій Празі. «Іскровці» скористалися з цієї поради і пізніше зустрілися з цією людиною. Написали хлопці листи до м. Чигирини, де зв'язалися із партизаном із загону імені Суворова Пилипом Івановичем Гаменком, який привіз у дар музею дмитрівців саячену землю Чигиринщини, за яку також немало пролито свяченої крові. І тоді загін юнацької мійції «Орляк», який очолює Віталій Ковальчук, пройшов місяцями бойової слави загону по тих орієнтирах, що аказував на них Пилип Іванович. Хлопцям повезло: з походу вони повернулися із знахідкою, принесли ствол від партизанського кулемета, який знайшли в огорожі біля хатини з лісництва.

Так крок за кроком клуб збагачувався новими цікавими знахідками. За п'ять років, з часу його створення, оформлені фотостенди «Односельчани — підпільники і партизани з роки Великої Вітчизняної війни», «Вони загинули за визволення Батьківщини». Ці стенди знаходяться у фойє бібліотеки, а в музейній

кімнаті у віці впадає фотостенд, присвячений загоні І. Присяжнюка, де коротко розповідається про бойові справи і долю людей цього загону.

Не можна залишитися байдужим, читаючи листи ветеранів, їх відгуки про роботу клубу військово-патріотичного виховання. Все це по крихіткам зібрано і естетично оформлено в окремі папки і альбоми.

Тепер у Дмитрівку потяглися стежки доброї людської пам'яті багатьох міст і сіл Батьківщини. Неподалік училища — братська могила. В ній — останки близько 300 воїнів і партизанів, полеглих у боях за визволення села. Багато їхніх прізвищ встановлено завдяки копійкам і наполегливим пошукам загонів юнацької мійції училища.

за Анатолія Зіноватного, Віталія Окаленка, Віталія Тюпи та інших юнаків, що присвятили себе благородній справі звичення теми подвигу своїх земляків-героїв.

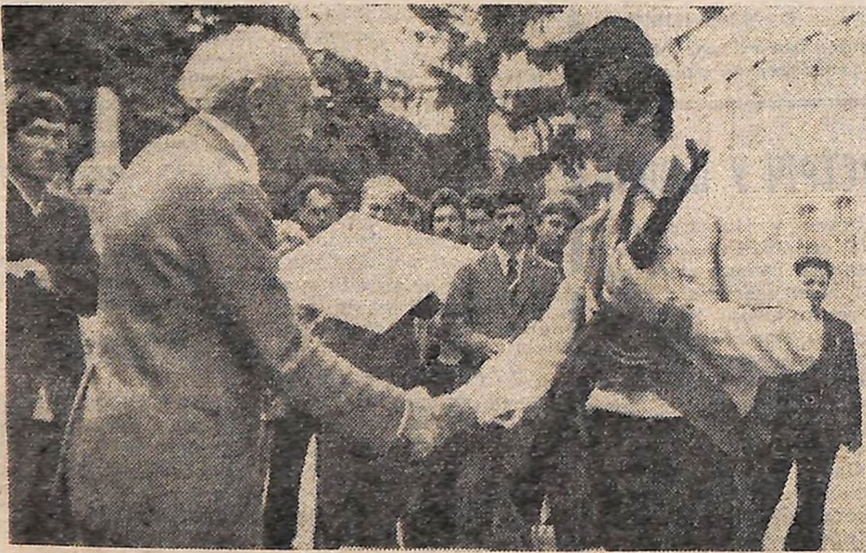
У день 40-річчя Великої Перемоги колектив училища приймає групу із 40 ветеранів партизанів-підпільників, які зібралися відвідати місця колишніх бойових походів у Чорному лісі. Квіти, зворушливі зустрічі, спогади, сльози. А увечері в училищі відбулася зустріч молоді з гостями. Було зроблено перекличку «Згадаємо всіх поименом». Звучали пісні і вірші самодіяльних митців.

А нещодавно дмитрівські краєзнавці училища були раді ще одній приєм-

слави

ній новині. До них завітав випускник сільськогосподарського технікуму 1940 року Герой Радянського Союзу Іван Гаврилович Езлов. Він був дуже зворушений зустріччю з учителями і педагогами, у розповіді про героїчні вчинки своїх однополчан закликав молодь фізично і духовно гартувати себе.

Д. ТАНСЬКИЙ.
Знам'янський район.

На урочистій лінійці, присвяченій дню Знань, заступник голови колгоспу «Україна» М. М. ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ, ветеран Великої Вітчизняної війни, вручає грамоту учню ІІ курсу Ігорю ОПАЛЕНКУ за активну роботу у колгоспі та військово-патріотичному клубі «Іскровець» Дмитрівського СПТУ-39.

Фото О. ПАШКОВСЬКОГО.

Досвідчений кіоскер

На те, як вона працює, приємно подивитись збоку — одному покупцеві запропонує свіжу газету з цікавим матеріалом, іншому допоможе підібрати журнал до душі. Так уважно, злічливо вона обслуговує всіх. Щодня до прилавка підходять і постійні покупці, і Галина Павлівна уже знає наперед, яку газету вони братимуть. То тільки посміхнеться на привітання.

Більше п'ятнадцяти років працює кіоскером у Кіровоградському міському агентстві «Союздрук» Г. П. Пижова. Нині її робоче місце — в кіоску магазину «Дитячий світ».

— Люблю спілкуватися з людьми і ніколи собі в цьому не відмовляю, — каже Галина Павлівна. — Дати пораду, допомогти вибрати потрібне видання — будь ласка!

Така робота і результати дає надійні. Річний виробничий план досвідчений кіоскер зобов'язувалася виконати 15 жовтня, а справилася із завданням ще 5 вересня. Мовою цифр це означає: понад план реалізовано продукції на 1410 карбованців.

Недавно на зборах розповсюджувачів преси — кіоскерів та інших працівників «Союздруку» — її було урочисто нагороджено Почесною грамотою обласного агентства «Союздрук» і обкому профспілки працівників зв'язку. До речі, за минулий п'ятиріччя Галину Павлівну двічі було відзначено знаком «Ударник ХІ п'ятиріччя».

Готуючи подарунок ХХVII з'їздові КПРС, кіоскер зобов'язується двомісячний план роздрібного обігу виконати до дня відкриття форуму комуністів.

Л. РАТУШНИЙ,
начальник обласного
відділення агентства
«Союздрук».

РОЗКАЖУ ПРО СІМ'Ю

ДОВЕЛОСЯ ЧУТИ ОД ЛЮДЕЙ

Різні проблеми ставити перед нами життя, та навіть тоді, коли вже все ніби позаду, ми все одно не звільняємося од минулого, повертаючись до нього, як до матері: як його жити далі?

Так і Г. С. Моргунець, жінка з Лозоватки нашого району. На її долю випало нелегке дитинство.

— Мати часто хворіла, фактично утримував сім'ю один батько. А крім мене, було ще двоє братів. Їх треба було навчити, доглядати. Тому я, як старша, змушена була рано піти працювати.

Трудолюбивою, наполегливою у труді виявилася ажорашня школярка — такої думки дійшли всі, хто слідував, як вона «прикизалася» на фермській роботі. І, як ведеться в селі, бажали всі доярки, юній, друга в житті, чоловіка. Треба сказати, що вони як у воду дивились. Невдовзі робота, маторна дізнала вийшла заміж.

Не одні лише радощі принесло Галині сімейне життя. Бо додалася турбота: чоловік потребує узаги, а там і діти появилися. А там, де діти, — там і клопіт.

Коли найстаршому, Андрієві, було чотирнадцять, а найменшому Віті ще й року не було, залишилася сама, без чоловіка... Важко довелось їй підняти всіх чотирьох, бо всім: і

Андрійку, і Віті, і Наді з Любою не вистачало батьківської турботи — а це, вважає жінка, для дітей найважливіше.

Ганна Степанівна була доброю і ніжною матір'ю, але водночас і суворою. Хотіла, щоб маленя її виросла чесною, справедливою, роботящою... Андрій після восьми класів вчився у Бобринецькому профтехучилищі. Щоразу на батьківських зборах серед кращих учнів училища називали її найстаршого. Вивчившись, працював механізатором у рідному колгоспі. Була дома за старшого. Потім — служба в Радянській Армії. Часто писав матері — про солдатські будні, про свої успіхи і невдачі, турбувався, як живе мати, про солдата призначили для неї.

Надія тим часом зчилася вже на першому курсі Олександрійського педагогічного училища теж була однією з кращих. Люба закінчувала школу, збиралася вступати до кулінарного училища. Вітя — ходив у дитсадок. Так і жили, підтримували один одного, як могли, і словом, і ділом.

А восени перед жовтневими святами, коли всі зібралися у рідній домівці, щоб відсвяткувати разом, повернувся зі служби Андрій. І подарунок привіз: дві дерев'яні кружки, які сам вирізав і розписав для матері. І вишиту з червоного атласу торбинку із рідною землею, ту саму, яку мати дала йому в далеку дорогу, щоб не забував батьківського дому, своєї родини. Сестрам го-

луб'ят повірівав. А найменшому, Віті, трактора змайстрував. Адже він чоловічина, і, як захоче, неодмінно стане, як і старший брат, трактористом.

...Швидко збігає час. А розповіді матері-трудівниці, здається, не буде кінця... Діти вже поодружувалися. Мають свої сім'ї, свої турботи. Але ніколи не забувають материнської науки про те, що щастя їхнє в праці. Андрій живе в сусідньому районі. Виховує з дружиною доньку Тетянку. Надія вчителькою у Шишківській середній школі. Має сина. Вийшла заміж і Люба. Залишилася із своїм чоловіком, Віталієм, працювати у рідному колгоспі. Чоловік у неї також роботящого роду. Під час жнивної кампанії був на чолі комсомольсько-молодіжної екіпажу. Помічником до себе на комбайн узяв молодшого брата дружини Віктора — він нині вже десятикласник. Вчиться хлопець добре. А дома теж на лінується — всі господарські справи бере на себе.

На вихідні приїждять до матері в гості діти. І знову за старим столом, як і п'ятнадцять, десять років тому, збирається все сімейство Г. С. Моргунець, тільки вже вдвічі зросло. Знову тут галас, сміх... А материнське серце од того переповнюється тихою радістю, щастям і любов'ю.

— Було колись, привелося чути од людей, — каже жінка, — що в мене, мовляв, тільки й багатства, що дітей кула. Для мене ж це й справді найбільше багатство та щастя — мої Андрійко, Надя, Люба й Вітя...

Л. ШУНДЯК.

Компаніївський район.

З УСТРІЧАЮ якимось давнього знайомого й запитую:

— Ну, як там молодята? Раніше у відповідь на таке запитання він широко, радісно усміхався: живуть, мовляв, як у бога за пазухою. Звісно, як у тата й мамі. А цього разу невесело повідомив:

— Дідусь я, уже пірвоку. Онуку Ларису маю...

згодом молодята, приміром, наймають квартиру, або переходять жити в малосімейний гуртожиток. Не встигли як слід втягнутися в самостійне життя — з'являється маленька людина, яка потребує від молодих батьків не тільки фізичних і духовних затрат, але й великого взаєморозуміння, такту.

Можливо, недостатньо

НА РОДИННУ РАДУ

ХАЙ ПЛИНУТЬ ВАШІ ДНІ

— Радіти треба, що сімейство прибавилося! — кажу я.

— Де там радіти, — розпачливо махнув рукою, — дитина хворіє, а вони (тобто молодята) — лаються...

Часто-густо в молодій сім'ї конфлікти виникають з народженням дитини. В таких молодих сім'ях, по-моєму, не досить підготовлені молоді мати й батько до виховання дитини, до всіх проблем, пов'язаних з її народженням.

Згодиться: спочатку «медовий місяць», проживання у батьків, де все продавали й приготували знову-таки тато й мама. Трохи

підготовлена до появи дитини молода мати? Якщо маля хворіє, то нервує й вона. А що ж батько? Як правило, чимало чоловіків з народженням малюка не полишає старих звичок: бути з друзями, нерідко рибалка, вечір у кав'ярні, проста трата часу...

На молоді жінки лягає тягар нових буденних справ. Тепер вона, як піколки, потребує не лише допомоги чоловіка, але й його доброго слова, чуйності. Саме життя змушує її привчати чоловіка до домашньої роботи. І тут, по-моєму, головний конфлікт: він неохоче йде на це. До того ж — не бажає розлучатися зі своїми звич-

ками. Звісно, такий молодий тато не стане поступатися нічим своїм, а недбало (це далеко не рідкість) кидає фразу свекрухи: «А павіщо тоді заміж йшла?», чого доброго, підтвердить правомірність його «гласенства» у сім'ї.

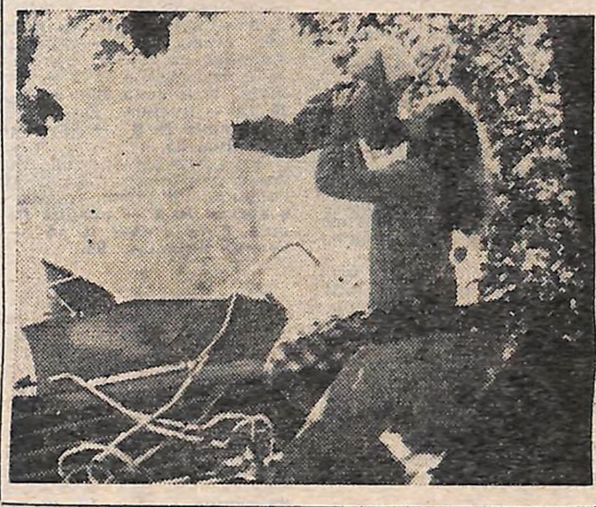
НОРМИ подружнього життя нині передбачають рівноправ'я, підтримку, поради, а у відповідь — роздратування, байдужість: «Ін — мати, то й роби, як знаєш...». Такі прояви егоїзму викликають нову хвилю обурення й дружини: сказав, мов сіло на рану посплав. Душевного спокою, звісно, як не було...

Моя знайома скаржилася, що чоловік її майже постійно знаходиться у від'їздах, а вона з двома дітьми сама. А як приїде він, то тільки чути: «Хоч не появляйся додому: тільки й знаєш по магазинах бігати та підлогу мити...». Хто виховував такого батька? І як же він привчатиме дітей допомагати матері, з кого вони будуть брати приклад?

Отак і виходить — є у молодого чоловіка і непогана репутація, і освіта, і посада, і зарплата; а от людності, чуйності. Трудитися, допомагати найближчим людям, вже не кажучи про друзів, товаришів, не звик, не бажає...

За молодими літами приходить зрілість, а там і старість. До нього самого можуть діти ставитися так само, як він колись до них. Байдуже. Холодно. І не хотілося б впадати тут у менторство, але як не сказати на закінчення розмови: молодим слід пам'ятати: росте у їхній сім'ї маленька людина, яка вирає все — і добре, й погане — від батька й матері. Навіть їхні незначні, на перший погляд, вчинки й слова, колись, можливо, принесуть їм або багато щастя, тепла й радості, або — прикрощі й горі. Залежно від того, які саме були ці вчинки й слова.

Л. ПЕТРЕНКО.

НА ШЛЯХАХ ПОРЯДОК

В дитинстві Петро міг годинами спостерігати за роботою регулювальника вуличного руху: стоїть міліціонер, підпоясаний білим ремнем, у білих навушниках, впевнено розводить машини, які беззаперечно виконують його вказівки. З малих років мріяв Петро про службу в міліції. І зробив усе, щоб мрія здійснилася.

Після служби в лавах Радянської Армії Петро Ховрячук за комсомольською путівкою прийшов в органи внутрішніх справ. Керівництво підрозділу дорожньо-транспортної служби повірило в покінчення молодого міліціонера: Петра направили вчитися в середню спеціальну школу міліції. Закінчив і з відтоді служить у відділі внутрішніх справ Новгородківського району.

Всі свої знання, уміння віддає Петро Ховрячук справі попередження дорожньо-транспортних пригод, профілактиці порушень правил дорожнього руху на території району. За активну участь в охороні громадського порядку він не раз відзначався керівництвом відділу. Товариші по службі також оцінили його старання у виконанні службових обов'язків, обрали заступником секретаря комітету комсомолу відділу, а нумеристи виявили високі довіря, одностайно проголосували за прийняття Петра Ховрячука до лав КПРС. Молодий комуніст на довіря, добрі слова своїх колег відповідає ділом: на стежках шляхів порядку.

В. ЧОРНИЙ,
капітан міліції, заступник начальника відділу внутрішніх справ Новгородківського райвиконкому.
Фото С. ФЕНЕНКА.

ТУРНІРНЕ

■ IX Спартакіада УРСР. Від старту до старту збільшується копилка в збірної Кіровоградщини. Нині їх уже 733. Це — четвертий показник у групі, де виступають наші земляки. А очолюють турнірну таблицю ровенчани (1063), за ними йдуть волинці — 989, треті — представники Хмельницької області — 873. Найбільший здобуток поки що мають наші лег-

коатлети (292) і плавці (217,5 очка).

■ Тривають поєдинки обласної спартакіади сільських і селищних Рад народних депутатів. Після поєдинків шахістів, легкоатлетів, багаторців ГПО, волейболістів, футболістів, турніру з багаторства «Дружба» попереду йдуть представники колективів фізкультури Олександрівського району, на рахунок яких 155 очок, у голова-нівців — 145, в новоукраїнців — 129. А замикають турнірну таблицю збірні Онуфріївського (57), Вільшанського (57), Новгородківського районів (45).

■ Особисто - командна першість міністерства освіти УРСР з велоспорту серед вихованців ДЮСШ закінчилася в Кіровограді. Переможцями тут стали юні спортсмени м. Радомисля (Житомирська область). А команда кіровоградської ДЮСШ № 4, яка представляла нашу область на цих змаганнях, була п'ятою.

■ Майстер спорту Борис Томах (спортклуб «Зірка») став переможцем групової гонки під час відкритого чемпіонату області з велоспорту серед чоловіків.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НЕДІЛЯ

▲ ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Концерт заслуженого колективу Литовської РСР ансамблю пісні і танцю «Нямунас». 9.00 — До Дня працівників автомобільного транспорту. Документальні фільми. 9.20 — 43-й тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служу Радянському Союзу! 11.00 — Здоров'я. 11.45 — Радіокаві. 12.15 — Дитячий кіножурнал «Смалаш». 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — А. Ліндгрен. «Малюк і Карлсон, який живе на даху». Фільм-вистава. 15.35 — Новини. 15.45 — Клуб мандрівників. 16.45 — Сьогодні — День працівників автомобільного транспорту. Участь бере міністр автомобільного транспорту РРФСР Ю. Сухін. 17.15 — За вапни листами. Музична передача. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільм. 19.25 — Виступ Ілю.

зіоніста В. Переводчикова. 19.40 — Новини. 19.50 — Із «золотого» фонду ЦТ. Народний артист СРСР М. Жаров. 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — Вечірні мелодії. 22.50 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.45 — Концерт. 11.05 — Сьогодні — день працівників автомобільного транспорту. 11.40 — Концертний зал «Дружба». 12.15 — Від імені старших. 12.50 — Новини. 13.00 — Катрусин кінозал. 14.00 — Ігрове. 14.45 — Нові книги. 15.25 — Село і люди. 16.00 — Слава солдатським. 17.00 — Музичний фільм. 17.30 — Програма «Братерство». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Науково-популярний кіноогляд «Резонанс». 20.30 — Фільм-концерт. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Водій автобуса». 2 серія. 22.40 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — У кожному малюнку — сонце. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Російська мова. 9.30 — Докумен-

тальні телефільми. 9.55 — Концерт народної артистки СРСР Т. Ніколаєвої (форте-

піано). 11.00 — Супутник кіноглядача. 11.45 — Очевидне — неймовірне. 12.45 — Мультифільми. 13.10 — «Переможці». Зустріч ветеранів морської авіації. 14.35 — Пісні радянських композиторів на вірші С. Єсеніна співає В. Прокушева. 15.05 — Розповідать нам! Кореспонденти. 16.35 — Телефільм «Білий шаман». 3 серія. 16.50 — Людина — господар на землі. 18.00 — Видатні радянські композитори — лауреати Ленінської премії. 18.20 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Чоловіки. «Жаль-гіріс» (Каунас) — ЦСКА. 19.00 — VI Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселіка». «Спогади, спогади». (Франція). 19.30 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Аратат» — «Торпедо» (Москва). 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Гонимі без фінішу».

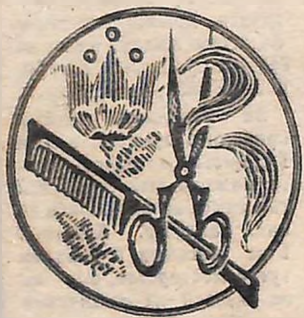
В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

Укрпобутреклама повідомляє СЛУЖБА ПОБУТУ — СТУДЕНТАМ

СТУДЕНТСЬКІ РОКИ... ЯКІ ВОНИ ДОВГІ І РАЗОМ З ТИМ — ТАКІ КОРОТКІ! ЗДАВАЛОСЬ, ЛИШЕ ВЧОРА ВИ З ТРЕПЕТНИМ ХВИЛЮВАННЯМ ІШЛИ НА ПЕРШУ ЛЕКЦІЮ. ЗДАВАЛИ ПЕРШІЙ ЕКЗАМЕН... А БІЖЕ І ДИПЛОМНУ ПОРА ПИСАТИ. І ЛИШЕ ТОЙ, ХТО БУВ СТУДЕНТОМ, ЗНАЄ, ЯК ІНКОЛІ ОБМАЛТИ ЧАСУ У НАШИХ СТУДЕНТІВ. ЛЕКЦІЇ, КОНТОРНИ, КОЛОКВІУМИ, СЕМІНАРИ, БІБЛІОТЕКИ, ЧИТАЛЬНІ ЗАЛИ...

АЛЕ ЯК БИ НЕ БУЛИ ЗАВАНТАЖЕНІ СТУДЕНТИ, ВСЕ Ж ВИДАЮТЬСЯ ВОНИ НАЛЕЖНУ УВАГУ СВОМУ ЗОВНІШНЬОМУ ВИГЛЯДУ. САМЕ ТУТ І СТАЄ У ПРИГОДІ МІСЬКА СЛУЖБА ПОБУТУ. КВАЛІФІКОВАНІ МАЙСТРИ ЯКОЇ ПОСТІЙНО СКЛАДАЮТЬ ІСПИТ МАЙСТЕРНОСТІ СВОІМ ЗАМОВНИКАМ.

У СЬОГОДНІШНІЙ СТОРІНЦІ ДЛЯ СТУДЕНТІВ МИ РОЗКЛАДАЄМО ПРО ПОСЛУГИ, ЯКІ НАДАЮТЬ НАСЕЛЕННЮ ПРАЦІВНИКИ СЛУЖБИ ПОБУТУ. НАЗВЕМО АДРЕСИ АТЕЛЬЕ, ПЕРУКАРЕНЬ, ПРИЙМАЛЬНИХ ПУНКТИВ.

На різні смаки

Сучасна молодіжна зачіска має навісним неохайний вигляд, але її форма при цьому завжди зберігається. А форма, в свою чергу, залежить від стрижки, ось чому саме до неї пред'являють високі вимоги. Добре підстрижене волосся повинне навіть мокрим мати вигляд готової зачіски, зберігати надану йому форму.

Передові позиції в молодіжній моді займають зачіски із застосуванням різних фізичних засобів, які створюють ефект «мокрого волосся».

Дівчатам від 15 до 20 років припадає до смаку зачіска «Молодіжка». Ця зачіска має м'яку й округлу форму. Сполучення більш короткого волосся на потилиці з довгим у верхній потиличній зоні і симетричною обрамованням обличчя пасмами робить її екстравагантною, авангардистською. Зачіски такого типу ще лише входять в моду.

Молодіжний варіант, виконаний на основі «каре», дуже подобався нашим дівчатам. Беручи за основу асиметричну форму, майстер надає їй V-подібну форму, ніби повторюючи елегантний і трішки екстравагантний етикет зачісок 30-х років.

Одержати розповсюджені стрижкою на довгому волоссі, і дуже короткі, в яких об'ємна верхня частина підкреслена ще більш коротко стриженим волоссям з боків і на потилиці.

Для юнаків перукарі-модельєри пропонують короткі, але об'ємні стрижки, які підкреслюють мускулисті вигляди. Тим, хто вважав себе лідерами моди, пропонують зробити різкий контраст в об'ємі волосся на тім'ї, боксах і потилиці. При цьому в нижній частині потилиці волосся зістригається «на пів».

У косметичних кабінетах міста досвідчені косметологи, окрім декоративної косметики, виконують вам чистіщення обличчя. Після чистіщення обов'язково робиться

відтягуюча дезінфекційна маска. І лише після такої процедури необхідно накладати декоративну косметику чи макіяж. Майстри-косметологи роблять також гігієнічний масаж шкіри обличчя і шиї, що значно поліпшує кровообіг, сприяє обміну речовин, робить шкіру еластичною та м'якою.

Гігієнічні масажі необхідні, щоб перед гігієнічним чистіщенням на обличчя накладати маску із поживного крему.

Користуйтеся послугами майстрів-косметологів і у вас в будь-яку пору року буде чисто, еластична шкіра, ви завжди будете мати хорошиший колір обличчя.

У косметичному салоні який розташований у перукарні, що на вулиці Леніна, 51, досвідчені косметологи не лише роблять гігієнічне чистіщення, масаж чи масаж, але й дадуть кваліфіковану пораду, як самому доглядати за шкірою обличчя.

Стиль одягу — молодіжний

Не секрет, що молоді на відміну від людей зрілого віку, у більшій мірі може дозволити собі деяку вільність у одязі. Тут і гра фантазії, і гумор, і інтерес до перевертання, багатства відчуттів себе то моряком, то спортсменом чи космонавтом. У сукнях і костюмах молоді все більше з'являється емоційна піднесеність, образність, контраст не по кольору і формам сполучення.

Молодіжний одяг залишається об'ємним, вільним і широким у плечах і разом з тим стає значно довшим. Пальто, сукні та спідниці можуть майже досягати щиколотки. Із збільшенням довжини збільшуються і деталі: коміри, кокетки, кишені, кшантани, а також ускладнюються їх форми.

Мода-85 відрізняється не лише великою кількістю

різноманітністю деталей, але й використанням фурнитури — «блискавок», ґніпчиків та ін.

Значну частину гардеробу нашої молоді складають універсальні речі. Посудуючи ті чи інші з них, мільйони доповнення, можна з'явити на роботі, в університеті, на прогулянці в гості чи відправитися на прогулянку за місто.

Та все ж мода демократична. Вона не диктує, не нав'язує варіанти, а лише пропонує кожному вибрати те, що йому найбільше до вподоби.

А так, як на дворі золота осінь, то й думати треба про осінньо-зимові ансамблі: костюм, плащі, демісезонки та зимове пальто. І якщо літній одяг ви обновлюєте часто, то пальто шить не кожний рік. Тому вибір тканини для нього, форми і стилю повинні бути завжди особливо ретельним.

Допомогти вам у цьому можуть майстри-швейники індустрії та ремонту одягу. Вони не лише підкажуть, який фасон сукні чи пальто зараз у моді, але й допоможуть вибрати колір тканини, яка була б вам до лиця.

Зробити замовлення на пошиття тієї чи іншої речі ви можете в ателье № 1 — вулиця Леніна, 8; ателье № 2 — проспект «Правда», 11; ателье № 6 — вулиця Ленінградська, 85; ателье № 11 — будинок побуту, II-й поверх; ателье № 12 — вулиця Сугонейська, 15; ателье № 1, 2, 3 — вулиця Компанієцька, 69; ателье № 7 — вулиця Андріївська, 109-а; ателье № 6, майстерня № 3 — вулиця Крижівська, 16; ателье № 10 — вулиця Дачна, 16; майстерня № 8 — вулиця Пушкіна, 55.

Дати замовлення на пошиття верхнього пальто чи пальтоса можна також і в ателье № 1 — вулиця Леніна, 8 та ателье № 16 — вулиця Київська, 96.

Якщо раніше капелюшок був одним із доповнень до вбрання, то зараз він входить у загальний ансамбль. Він необхідний у будь-яку пору року. І тому не дивно, що ви його так ретельно вибираєте.

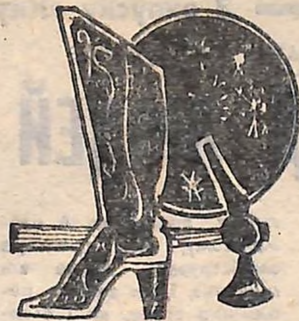
Художнім смаком і майстерністю володіють майстри ателье № 13 по пошиттю капелюшків, яке міститься на вулиці Леніна, 16, ателье № 11 — будинок побуту «Темп», майстерня № 2 — вулиця Сугонейська, 23. Тут все зроблять для того, щоб ваш капелюшок був зовнішнім і ще й ще раз звертався до цих ателье. Майстри не лише вміли й красиво пошити капелюшок, але й надають кваліфіковану консультацію.

У цих ателье можна зробити замовлення на виготовлення капелюшків таких фасонів, як «таблетка», «жонкей» та ін. Приймаються замовлення і на пошиття чоловічих капелюшків із шовро-заміновача.

Молодятам на замітку

У які роки буває найбільше веселі? Звичайно ж, у студентські. Та воно й не дивно, адже у одному вузі вчиться тисячі юнаків та дівчат. І всі ці чотири чи п'ять років вони завжди поруч: на лекціях чи в читальній залі, на семінарі чи диспуті, та й в кіно чи в театрі вони часто ходять веселою студентською компанією. То ж, дивись, то в тій чи в іншій групі народжуються нові сім'ї. А де відпочити весело? Вдома? Не виходить. Наречений з одного міста, а наречена з іншого. В ресторані? Теж не вихід. У такому разі варто звернутися у святковий зал фірми побуту послуг «Райдуга», який знаходиться в будинку побуту «Інгул».

Вам, звичайно, хочеться, щоб ваше весілля пройшло найкраще й найорганізованіше, щоб цей день запам'ятався надовго, а то й на все життя. Саме в цьому вам і

допоможуть розпоряджуватися з'ясуванням якихось таємниць зможуть на фірмі побуту послуг «Райдуга».

Модне застібати не обходиться без мушкетерів. І тому до ваших послуг локально-інструментальні ансамблі. У святковому залі фірми «Райдуга» на вас чекає просторе, світле приміщення, до ваших послуг кваліфіковані повари та офіціанти.

Студенти, як відомо, народ дуже зайнятий. І тому, природно, що вам немає часу замовити в ателье весільну атрибутику. Не турбуйтеся. Варто лише звернутися зі своїми проблемами в обрядовий салон, який розташований на вулиці Луначарського, 36, і все буде вирішено. Тут ви зможете придбати на певний час весільне вбрання і всю весільну атрибутику.

Практичність і універсальність

Трикотажним виробам належить майбутнє. У спортивній одязі із трикотажних полотен незалежно від факторів моди характерними рисами залишаються практичність, універсальність. Адже не випадково трикотажному одягу надають значну перевагу як молоді, так і літні люди. Трикотаж на сукні чи спідниці, пуловер чи светр, дитячий комбінезончик чи яскрава легка сукня мають красний, елегантний вигляд. І, що найголовніше, — завжди модні.

Люблять трикотажні речі і наші молоді. Адже в красивій трикотажній сукні чи добре вигодованому костюмі можна піти на лекцію, в кіно, театр. Легкі, з красивими візерунками светри та джемтери має кожна дівчина чи молода жінка. Вони теплі, зручні, а головне — практичні.

Чи є мода на трикотажні вироби? Звичайно, є. Модним у цьому році залишаються класичний і спортивний стилі, а також фольклорний. Значної уваги надається майстрами-трикотажниками і оформленню трикотажних полотен. А саме: поверхність полотна збагачується не лише новими структурами, але й з допомогою нових малюнків — геометричних (ромби, трикутники, смужки), рослинних (квіти, листочки), фольклорних з чергуванням різних смужок орнаментальних мотивів.

Якщо ви до цього часу не користувалися послугами фабрики «Індрикоптаж», радимо ближчим часом відвідати її ателье і зробити замовлення. Швейний, виробниці, що виготовляють майстри-трикотажники, вам будуть до вподоби.

У будинку побуту «Інгул» за вашим замовленням майстри можуть виготовити сукню, спідницю, джемпер, костюм.

На вулиці Чигиринська, 2 знаходиться ателье, яке приймає замовлення на виготовлення виробів із трикотажних полотен.

У вас є улюблена сукня, спідниця чи костюм. Але, на

жаль, вони не мають вигляду, не модні. І розлучитися з такими речами не хочеться, і носити їх ви вже не можете. В такому разі зверніться в трикотажне ателье «Індустрія», що знаходиться на вулиці Володарського, 67, де зроблять реставрацію вашим морально застарілим речам.

Фото на згадку

Люблять фотографуватися й діти, й молоді, й дорослі. Та, маючи найбільше фотографій у нашої студентської молоді, адже студентські роки такі неповторні, такі незабутні. Здавалось, ніби вчора ви були першокласниками. Перші зустрічі, перші знайомства, перше побачення... Непомітно сплинуло п'ять років. Дипломна робота, і роз'їхались молоді спеціалісти в різні куточки Батьківщини. Чи зустрінувшись знову. Можливо. А може й ні. Прокладать роки. Поколі стіраються з пам'яті обличчя однокласників. Та що пороби. Така вже властивість нашої пам'яті. Лише фото може зберегти портрети друзів-однокласників. Лише фото, зроблене в минуле, пригадає своїх товаришів по школі чи вузу.

У фотоателье «Салют» першого розряду, що знаходиться по вулиці Луначарського, 25, та фотоателье № 2 «Вогник», що по вулиці Карла Маркса, 29, можна сфотографуватися на чорно-білі та кольорові фото. Тут вам можуть зробити растрові кольорові портрети, фотоальбоми для випускників технікумів, вузів, а також весільні фото.

На вулиці Карла Маркса, 31 міститься фотоателье № 3 «Юність», де також роблять чорно-білі та кольорові фото, візитки, фотоальбоми, документальні знімки.

Гарні чорно-білі та кольорові фото, растрові портрети, весільні фотографії можна замовити у фотоателье першого розряду, яке міститься на першому поверсі будинку побуту «Інгул».

Терміново фотографувати функціонує на вулиці Тімірязєва, 59, де кілька годин можуть зробити фото потрібного формату.

Щоб була оцінка «Відмінно»

Промайнуло тепле літо з його радощами й невдачами. Радощами для тих, хто став студентом технікуму чи вузу, невдачам — хто дозбався одного чи двох балів. Але і для тих, і інших зараз гаряча пора. Для студентів-першокласників — перша екзаменаційна сесія, а для тих юнаків і дівчат, яким не поталанило цього року вступити до вузу, — підготовка до вступних екзаменів у наступному році.

Перша екзаменаційна сесія... Скільки хвилювань вона викликає у вчорашніх школярів, а сьогоднішніх студентів. І, звичайно, ніхто не хоче здати її абияк. Усім хочеться одержати оцінку «добре» або «відмінно». Але, на жаль, знань, одержаних у школі, виявилось замало. Ось тут у пригоді ї стануть репетитори обласної фірми побуту послуг «Райдуга». Досвідчені педагогічні репетитори допоможуть вам добре підготуватися до заліку чи іспиту.

Радимо звернутися за допомогою до репетиторів і тим юнакам та дівчатам, які не встигли вдесятому класі, чи з якоїсь причини у цьому році не змогли вступити до технікуму чи вузу.

Вартість одного уроку для учнів — 1 карбованець 60 копійок за годину, для сту-

дента — 1 карбованець 80 копійок.

Час навчання — за домовленістю. За довідками слід звертатися в бюро побуту послуг по телефону 2-47-42.

Викладачі-репетитори проводять навчання з математики, фізики, хімії та англійської мови.

Каблучка для Попелюшки

Якій дівчині чи молодій жінці не хотілось би мати красної, витонченої каблучки чи персня. Хай ця каблучка у неї буде «єдиною, але такою, яка б милава погляд, була неповторною у своїй красі. Де таку знайти? Купити у ювелірному магазині? Можна. Але така каблучка чи перстень не будуть єдиними. А хотілось би мати щось таке...

Що ж, в такому разі радимо вам звернутися до майстрів-ювелірів заводу «Ремпобуттехніка», який знаходиться на вулиці Шаталова, 2. Тут вам запропонують різноманітний вибір ювелірних виробів: переноски, каблучки, їх надівають банзирі, семидесяти видів виробів. Найбільш дачата з найтоншим смаком будуть задоволені каблучками та перснями, виготовленими з металом дитва по вишарпаніх моделях. Ці прикраси відрізняються від штампованих своєю неповторністю, красою. Зробити замовлення на такі вироби можна із 40-лота 583-ї проби та срібля 975-ї проби. Таку каблучку не посоромились би надати Попелюшці, ідучи на свій перший бал.

Ви маєте фамільні серені, каблучку чи перстень. Носите їх із задоволенням. Та ось одна із серенізмалася. Що ж робити? Віддати на переплавку? Не хотілось би. Тоді зверніться у ювелірний майстерню заводу «Ремпобуттехніка», 2. Майстри по ремонту ювелірних виробів також знаходяться на першому поверсі будинку побуту «Інгул» і в приміщенні університету, який розташований в Кіровоградському районі. У руках досвідчених майстрів ваші старовинні фамільні прикраси оживуть, адобудуть друге життя.

Годинник не розкіш, а необхідність

Студенти, як відомо, народ дуже заклопотаний і зайнятий. Все в них розписане на хвилини, не говорячи про години. І лише той, хто не був студентом, не уявляє собі, як можна встигнути на лекцію, в бібліотеку чи «читальню», диспут чи конференцію. Ходять студенти й в кіно та театрі, спішають на побачення. І всього треба встигнути. І тому кожному, як не студенту, так кожному необхідний годинник. Та ось він вийшов з ладу. Не турбуйтеся. Терміновий ремонт і ремонт «Сьогорі» на сьогоднішній годинник усіх марок і систем вам виконають у майстернях, які розташовані по вулиці Шаталова, 2. К. Маркса, 46, Авіаційній, 66, Короленка, 24, на критому базарі, автовокзалі, залізничному вокзалі, в будинку побуту «Інгул», у годинниковій майстерні, яка міститься в універсальному торговельному об'єднанні.

Електронні та електромеханічні годинники можна відремонтувати в годинниковому павільйоні, який міститься на вулиці Тімірязєва, 66.

Укрпобутреклама.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 02714.

Обелг 0.5 друм. арк

Индекс 61103

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу робітничої молоді та внутрішньопілого життя, сільської молоді — 2-46-57; пропаганди, листів і масової роботи — 2-45-36; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 570. Тираж 57 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені І. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компарії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.